

Souhrn

Tématem dizertační práce je „Standardizace časně identifikace rizik sebepoškození jako nástroj snížení rizik u pacientů hospitalizovaných na psychiatrických pracovištích“. Pro účely práce se rizikem sebepoškození rozumí riziko sebepoškození s cílem sebevraždy.

Cílem práce je navržení standardizovaného postupu identifikace a řízení rizika sebepoškození hospitalizovaných pacientů na psychiatrických lůžkových pracovištích, který je předložen formou metodického pokynu.

Práce je v teoretických východiscích zaměřena na proces standardizace v kontextu řízení rizik a kvality ve zdravotnictví, epidemiologii sebevražd v obecné populaci a u hospitalizovaných pacientů na psychiatrických pracovištích, příčiny dokonaných sebevražd během hospitalizace, možnosti hodnocení rizika, faktory bezpečného prostředí a aktuální přístup k hodnocení rizik v kontextu České republiky.

Teoretická východiska jsou doplněna komentovanými verzemi pěti vědeckých publikací autora, které jsou propojeny s teoretickou částí pro celkové uchopení problematiky. Práce jsou zaměřeny na současný stav hodnocení rizika sebepoškození a nástrojů řízení rizik v České republice, praktické možnosti zabezpečení prostředí a vyhodnocování úrovně rizik v něm, možnosti časně detekce rizik sebepoškození v dětství a adolescenci a prevalenci symptomů deprese a sebevražedných pokusů u studentů Univerzity Karlovy. Poslední dvě publikace šířeji vymezují kontext a doplňují důležitost vytvoření preventivních přístupů.

Výstupy této dizertační práce potvrzují, že v České republice neexistuje standardizovaný postup hodnocení a řízení rizika sebepoškození hospitalizovaných pacientů na psychiatrických lůžkových pracovištích. Prostor psychiatrických pracovišť, kde se péče odehrává, představuje samostatné riziko, které není standardizovaným způsobem řízeno, přestože existují příklady dobré praxe v zahraničí. Totéž platí pro využití nástrojů identifikace osob v riziku sebevraždy i metodik analýzy rizik obecně. V souladu se zvyšující se prevalencí duševních obtíží v populaci, například i u subpopulace studentů Univerzity Karlovy, nebo u dětí a mladistvých, bude potřeba na standardizované bezpečné preventivní nástroje myslet i do budoucna.

Standardizace procesů snižuje variabilitu a nepředvídatelnost výstupů, a její uplatnění v oblasti řízení rizik sebepoškození se jeví s ohledem na závažnost problematiky jako vhodný preventivní nástroj.